

[Poul Nielson]

kommer til implementeringen af dem. Der er på denne måde opridset et program for det videre arbejde på dette område. Bl.a. skal man lægge mærke til, at ministeren har oplyst, at der er et arbejde i gang vedrørende lavenergi-huses situation, nemlig en vurdering af hensigtsmæssigheden af fortsat at dispensere på det punkt. Det, vi gør her, er samfundsøkonomisk rigtigt, og det er i øvrigt også nødvendigt for at sikre, at den vedvarende energi i de endnu ikke afklarede områder får en reel chance; og det ønsker vi at den får.

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg synes nu, der kunne være behov for, inden man kaster sig ud i de helt store ideologiske felttog, at gøre opmærksom på, at der her rent faktisk og nøgternt er tale om en ganske væsentlig ændring i det grundlag, der har ligget for vores varmforsyningsplanlægning hidtil.

Det hidtidige grundlag for vores varmforsyningsplanlægning har jo været det kommunale lokale selvstyre, og det, man altså nu ønsker at gøre, er, at man fra statslig side skal gennemføre et statsligt forbud mod etablering af elvarme i en række områder af landet. Jeg tror ikke, at nogen vil tage mig det ilde op, når jeg siger, at her er tale om en væsentlig ændring af den oprindelige holdning og intentionerne i den varmeplanlov, som vi hidtil har været enige om, et stort, bredt flertal i Folketinget. Jeg vil godt vende tilbage til det, men kun dette i forbindelse med de seneste bemærkninger.

Regeringens holdning til det SF-beslutningsforslag om begrænsning af elforbruget, som vi har til anden behandling i dag, fremgik detaljeret af de bemærkninger, som jeg på regeringens vegne fremsatte under første behandling. Jeg skal derfor ikke ved denne lejlighed gentage de synspunkter, som vi dengang gav udtryk for.

Sigtet med forslaget er at begrænse elforbruget, og denne målsætning er regeringen som bekendt helt enig i; vi kan derimod ikke acceptere, at der for at opnå en sådan målsætning iværksættes så drastiske indgreb og tvangsmidler, som er indeholdt i det foreliggende beslutningsforslag.

Jeg vil gerne til hr. Riishøj sige, fordi hr. Riishøj beskæftigede sig med det arbejde, der

foregik i Energiministeriet, at jeg klart vil dementere, at vi skulle have noget som helst arbejde i gang i Energiministeriet med henblik på at lægge afgift på erhvervslivets energiforbrug. Energiministeriet arbejder ikke med planer om at indføre afgifter på erhvervslivets elforbrug. Regeringen kan naturligvis ikke støtte sådanne forslag, som virker hæmmende på dansk industris konkurrenceevne og på den nødvendige teknologiske udvikling og effektivisering. Det ville have betydelige konsekvenser for vores betalingsbalance og også for vores beskæftigelsessituation her i landet, hvis vi på denne måde forringede dansk erhvervslivs konkurrenceevne.

Derfor kan jeg klart afvise, at vi skulle have sådanne planer. Jeg havde lyst til at høre, hvor hr. Riishøj måtte have sådanne informationer fra.

Som det sidste element indeholder SFs beslutningsforslag indførelse af et generelt stop for udbygning med elvarme. Det er klart, at det må vi tage stærkt afstand fra. Allerede i dag indeholder varmforsyningsloven bestemmelser om, at en kommunalbestyrelse kan forbyde elvarme i nye bebyggelser og sikre markedet for et kollektivt varmforsyningssystem ved at pålægge tilslutningspligt til det pågældende kollektive system. Baggrunden er ønsket om at sikre, at markedet for de kollektive varmforsyningssystemer ikke udhules af etablering af andre opvarmningsformer inden for forsyningsområdet. Mere end halvdelen af landets kommuner har da også anvendt denne adgang til at forbyde elvarme i ny bebyggelse i konkrete områder.

Hvad der efter min opfattelse er helt afgørende i denne sammenhæng, er, at der foretages en konkret lokal vurdering af konsekvenserne af et sådant forbud, herunder hvilke alternative opvarmningsformer der er tilgængelige for forbrugerne. Et generelt, et statsligt forbud mod udbygning med elvarme vil være et alvorligt brud med de decentrale intentioner i varmforsyningsloven. Desuden vil det være en væsentlig indsnævring af den enkeltes frie valg. Det vil i særlig grad ramme mennesker i de områder, hvor der ikke er adgang til en billig kollektiv varmforsyning, og det er netop de områder, der i forvejen er hårdest belastet af opvarmningsudgifterne i dag. Det drejer sig om de mindre byområder, landsbyerne og også visse storbyområder.